

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΘΙΑ

Κύριοι δικαστές, βρίσκομαι σήμερα εδώ κατηγορούμενος σε δίκη η οποία είναι δίκη πολιτική. Δε δικάζεται ο Πειθίας, αλλά στο πρόσωπό του δικάζεται ολόκληρη η δημοκρατική παράταξη. Ειλικρινά έπεσα από τα σύννεφα, όταν πληροφορήθηκα το εις βάρος μου κατηγορητήριο, όμως σε καμιά περίπτωση δεν φοβήθηκα, γιατί το κατηγορητήριο είναι τόσο σαθρό και αβάσιμο, τόσο γενικό και αόριστο που αμέσως θα καταπέσει.

Κατηγορούμαι, λοιπόν, από τους Ολιγαρχικούς για προσπάθεια υποδούλωσης της Κέρκυρας, της πατρίδας μου στην Αθήνα. Η κατηγορία αυτή είναι τόσο προσβλητική και τόσο ατιμωτική για έναν περήφανο Κερκυραίο πατριώτη. Θα ήμουν ανάξιος άρχοντας εάν είχα στο νου μου τέτοια πράγματα ή τέτοιες προθέσεις. Αν όμως βλέπω ότι το συμφέρον της πατρίδας μου είναι η επιμαχία με τους Αθηναίους, όπως απέδειξαν και τα πράγματα, αυτό δε σημαίνει πως υποδουλώνω την Κέρκυρα στην Αθήνα. Απεναντίας εξασφαλίζω ότι η Κέρκυρα θα συνεχίσει να υπάρχει και αύριο, ελεύθερη και περήφανη. Άλλωστε πριν λίγο καιρό, όταν ήρθαν εδώ Αθηναίοι

και Κορίνθιοι πρέσβεις, μόνος του ο λαός αποφάσισε με ψηφοφορία και ανανέωσε την εμπιστοσύνη προς τους Αθηναίους. Κι αν μου επιτρέπετε, κύριοι δικαστές, θα πρέπει οι μηνυτές μου, να εξηγήσουν που στηρίζουν το κατασκευασμένο κατηγορητήριο. Διαφορετικά θα είναι κοινοί συκοφάντες και πρέπει εσείς να φανταστείτε ποια προσωπική ή κομματική εμπάθεια κρύβεται από πίσω. Γιατί εμένα, κύριοι δικαστές, μου μυρίζει εδώ, κάποια σκευωρία. Τελειώνοντας τη σύντομη απολογία μου, για να μη σας κουράσω, δηλώνω με όλη τη δύναμη της φωνής μου ότι καθαρός ουρανός αστραπές δε φοβάται κι ότι είμαι πέρα για πέρα αθώος. Μετά από αυτό, εναπόκειται σε σας να με θεωρήσετε αθώο και να με παραδώσετε καθαρό στην Κερκυραϊκή κοινωνία την οποία υπηρετώ με ανιδιοτέλεια εδώ και πολλά χρόνια!!.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ

Κύριοι δικαστές, εγώ ως εκπρόσωπος των πέντε Ολιγαρχικών που κατηγορούνται, παραδέχομαι ότι, τόσο εγώ όσο και οι άνθρωποι που εκπροσωπώ, όντως κόψαμε βέργες για τα κλήματα από το ιερό του Δία και του Αλκίνου. Εδώ θέλω να σταθώ και να πω ότι όλα τα πράγματα στη ζωή έχουν κάποια αιτία. Ξέρω ότι εμείς τώρα φαινόμαστε σαν ασεβείς στα μάτια σας ή εκμεταλλευτές ή συμφεροντολόγοι. Θυμηθείτε όμως, κύριοι δικαστές, ότι εμείς ήμασταν εφτά χρόνια αιχμάλωτοι και οι περιουσίες μας ρήμαζαν εδώ εγκαταλειμμένες, αφού οι γυναίκες μας, όπως είναι φυσικό δεν μπορούσαν να μας αναπληρώσουν. Έτσι λοιπόν, χάσαμε τις άμαξες που είχαμε, τα ζώα, τους δούλους μας και γενικά το βίος μας. Και τώρα που βρεθήκαμε πίσω ξανά, ο χρόνος της σποράς είχε περάσει και δεν προλαβαίναμε. Η θα χάναμε τη σοδειά ενός χρόνου και η Κέρκυρα θα αναγκάζονταν να κάνει εισαγωγές που είναι πολύ δύσκολες, λόγω του Πελοποννησιακού πολέμου ή θα έπρεπε κάτι να κάνουμε. Οι ιεροί χώροι μας έλυσαν τα χέρια. Πιστέψτε μας ότι δεν πήραμε τόσο εύκολα την απόφαση, ούτε με ελαφριά την καρδιά. Ήταν τόσο επείγοντα όλα, ώστε σκεφθήκαμε πως ούτε και οι θεοί δεν θα θυμώσουν με το σκοπό μας, αφού όλοι σας ξέρετε ότι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα.

Άλλωστε δεν το κάναμε κρυφά. Το κάναμε στο φως του ήλιου, γιατί πιστεύουμε ότι όταν η ανάγκη είναι βαριά, οι παρεκτροπές επιτρέπονται. Δεν θα ισχυριστούμε, κύριοι δικαστές, ότι κι άλλοι το έχουν κάνει, γιατί δεν είναι στο ήθος μας τα σφάλματά μας, να τα ισοφαρίζουμε με των άλλων τα παρανομίες. Δε μπορεί να περάσει, όμως απαρατήρητο το γεγονός, ότι ο Πειθίας μας αντιμήνυσε, αποδεικνύοντας τη μνησικακία του, γιατί κάποιοι ολιγαρχικοί πολίτες τον είχαν μηνύσει νωρίτερα. Είμαστε φιλήσυχοι πολίτες, νοικοκύρηδες, οικογενειάρχες και ποτέ δε βλάψαμε με πρόθεση κανένα. Στα καλά τα χρόνια δίναμε δουλειά σε πολλούς φτωχούς, αλλά ο πόλεμος μας κατέστρεψε, ξεπέσαμε και προσπαθούμε να σταθούμε στα πόδια μας. Νιώθουμε το βάρος της ασέβειας στην ψυχή μας και ζητούμε την επιείκεια του δικαστηρίου. Το χρηματικό ποσό που ζητήθηκε από την Βουλή να πληρώσουμε είναι υπερβολικά μεγάλο και υπερβαίνει τις δυνατότητές μας. Θα ήταν πιο δίκαιο να συμψηφιστεί αυτό το ποσό και να προβλέψετε και κάποιες δόσεις, ώστε να προλάβουμε να πουλήσουμε τη σοδειά μας, γιατί τώρα, ειλικρινά είμαστε όλοι μας πανί με πανί. Με την ελπίδα ότι θα μας συγχωρέσει ο θεός που τον προσβάλαμε, αφήνουμε τώρα την απόφαση στους σοφούς και δίκαιους δικαστές, να αποφασίσετε εσείς τι είναι το δικαιότερο και το καλύτερο για όλους μας.

Αξιολόγηση των δύο κατηγορητηρίων σε μια παράγραφο με σύγκριση- αντίθεση

Τα δύο κατηγορητήρια είναι τελείως διαφορετικά. Η κατηγορία των Ολιγαρχικών εναντίον του Πειθία είναι ότι «προσπαθεί να υποδουλώσει την Κέρκυρα στους Αθηναίους». Πρόκειται για μια γενική και αόριστη κατηγορία, η οποία δε μπορεί να αποδειχθεί στο δικαστήριο. Χρειάζονται συγκεκριμένοι μάρτυρες που να αναφέρουν συγκεκριμένες ενέργειες του Πειθία, κάτι όμως που δεν υπήρχε. Ήταν μια καθαρά πολιτική δίκη, υποκινούμενη από τα κομματικά πάθη και κατασκευασμένη. Το αποτέλεσμα ήταν να καταπέσει στο δικαστήριο και ο Πειθίας πανηγυρικά να αθωωθεί. **Αντιθέτως** η κατηγορία εναντίον των Ολιγαρχικών είναι ότι «έκοψαν χάρακες από το ιερό του Δία και του Αλκίνου». Η κατηγορία αυτή είναι πολύ συγκεκριμένη και ασφαλώς θα υπάρχουν μάρτυρες και άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Εκτός αυτού το αδίκημα αναφέρεται ξεκάθαρα στο νόμο και μάλιστα υπάρχει και η ποινή. Πρόστιμο ενός στατήρα για κάθε χάρακα. Οι Κερκυραίοι όντας θεοσεβούμενοι έχουν υψηλό πρόστιμο για τους παραβάτες του νόμου. Το κατηγορητήριο λοιπόν, είναι γερά «δεμένο» και φυσιολογικά οι Ολιγαρχικοί καταδικάζονται να πληρώσουν ένα τεράστιο χρηματικό ποσό.